

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om totalisatorspil.

(Afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 9. maj 1973).

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder modtaget en deputation fra Dansk Travsports Centralforbund og Foreningen til den ædle hesteavl's fremme.

Udvalget har herudover modtaget en skriftlig henvendelse fra de 2 ovennævnte foreninger, og denne er tillige med finansministerens bemærkninger hertil optrykt som bilag til betænkningen.

Under et samråd opfordrede udvalget finansministeren til at fremkomme med en foreløbig løsning af trav- og galopbanernes problemer.

På denne baggrund — og under hensyntagen til de nuværende økonomiske forhold — har finansministeren stillet nedenstående ændringsforslag, som er en midlertidig særordning til afhjælpning af de særlige vanskeligheder for Klampenborg Galopbane. Der henvises i øvrigt til de ledsagende bemærkninger til ændringsforslagene.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de af finansministeren stillede ændringsforslag.

Æ n d r i n g s f o r s l a g .

Af *finansministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til lovforslagets tekst.

Lovforslagets tekst affattes således:

„I lov om totalisatorspil, jfr. lovbekendtgørelse nr. 300 af 5. august 1968, som ændret ved lov nr. 521 af 28. november 1969 og lov nr. 219 af 21. maj 1971, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

„Stk. 3. Ved galopløb på Klampenborg Væddeløbsbane i året 1973 fradrages i den beregnede afgift, jfr. stk. 1, 20.000 kr. ud over de i stk. 2 nævnte fradrag.“

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

2. I § 2, stk. 3, som bliver stk. 4, ændres „stk. 1 og 2“ til: „stk. 1-3“.

3. I § 11 A ændres „1972-73“ til: „1973-74“.

B e m æ r k n i n g e r .

Klampenborg Væddeløbsbane, der er landets eneste galopbane, er nu i så store økonomiske vanskeligheder, at banen må lukke i nær fremtid, hvis der ikke indrømmes lempelse eller henstand med afgiften. Banen har i sæsonen 1972 betalt ca. 2 mill. kr. i totalisatorafgift. Det offentlige vil miste denne indtægt i tilfælde af banens lukning. Lukning midt i indeværende sæson vil endvidere sandsynligvis medføre, at hesteejerne afhænder deres væddeløbsheste, og det vil derefter være meget vanskeligt og kostbart at få etableret en ny hestebestand og genåbnet banen, hvis der efter den endelige revision af totalisatorloven i næste folketingsamling findes basis for at drive en galopbane her i landet.

Den tilsvarende situation opstod i Sverige i 1972, og her gennemførtes en midlertidig ordning, så bevillingshaveren i sæsonen 1972 kunne beholde halvdelen af statens andel af spilleindtægten, dog højst 8.500 kr. pr. dag.

Når Klampenborg Galopselskab befinder sig i en særlig vanskelig situation, skyldes

det bl. a., at galopløb kun kan afholdes en del af året, at det er væsentlig dyrere at holde en galophest end en travhest i træning, at en galophest ikke kan løbe så ofte og ikke lever så længe som en travhest. I de senere år har der været et faldende antal heste i træning, således at der har været for få heste med i løbene til at gøre spillet tilstrækkelig tillokkende. Dette påvirker totalisatoromsætningen, som viser faldende tendens, hvilket påvirker selskabets økonomi.

For at give selskabet mulighed for at gennemføre den planlagte væddeløbssæson foreslås det i nærværende forslag at give Klampenborg Galopselskab en lempelse i totalisatorafgiften i form af et fast fradrag på 20.000 kr. pr. væddeløbsdag. Der er planlagt 40 væddeløbsdage i 1973, hvorfor forslaget vil medføre et provenutab på 800.000 kr.

Ordningen er tænkt som midlertidig, således at den kun skal gælde for sæsonen 1973.

Hans Lund, **Ove Hansen.** **Hjortnæs.** **Harris Jensen.** **Søren Jensen (Vejen).** **Peter Nielsen.**
formand.

Axel Ivan Pedersen. **Inger Lise Petersen.** **Ømann,** **Juul-Madsen.** **Hans Kjær.**

næstformand.

Stetter. **Jens Foged.** **Jens Peter Jensen.** **Kofoed.**

Bernhard Baunsgaard. **Dahlgaard.**

Bilag I.

DANSK TRAVSPORTS CENTRALFORBUND
FORENINGEN TIL DEN ÆDLER
HESTEAVLS FREMME
Den 8. marts 1973.

I tilknytning til lovforslaget om en revision af totalisatorbeskatning fremsendes til udvalgets medlemmer en fælles henvendelse fra den samlede danske trav- og galopsport.

Totalisatorbeskatningen af hestesporten i Danmark.

Al hestevæddeløb i verden idag forudsætter en fra staten givet bevilling til totalisatorspil, idet den helt overvejende del af banernes indtægter (80-90 pct.) hidrører fra totalisatorspil. Andre indtægter som entré, reklame m.v. er ubetydelige i forhold hertil. Det er derfor en politisk beslutning i det enkelte land, om man ønsker hestevæddeløb eller ej, i den forstand, at det er et spørgsmål om, hvorvidt staten vil indrømme en sådan bevilling til banerne på vilkår, der giver det økonomiske grundlag for afholdelse af væddeløb.

Vi skal ikke her gå i dybden med de mange forhold, som vi mener taler for, at man politisk indtager en positiv stilling til hestevæddeløb. Her skal kun erindres om, at hestesporten i Danmark næst efter fodbold er den sportsgren, der i løbet af året samler det største antal tilskuere og derved giver et bidrag til folks fritidsbeskæftigelse, og dette uden udgift for staten, sådan som man kender det fra andre sider af fritidsproblematikken, men tværtimod giver staten visse indtægter. Hestesportsbaner anses normalt for at være en del af miljøet, og det er vel næppe rimeligt at forestille sig, at f. eks. turistbyen København som eneste europæiske storby skulle være uden hestesportsbaner. Endvidere kan henvises til hesteavl, for hvilken Danmark med sit landbrug har ganske særlige naturlige betingelser på grund af klima og jordbundsforhold, hvor al fuld- og halvbloodsopdræt med dets

virkning også til ridesporten forudsætter væddeløbs som sit økonomiske grundlag. Endelig kunne der ved nedlæggelse af væddeløbsbanerne henvises til de sociale problemer af beskæftigelsesmæssig art hos det specialuddannede personel i stutierier, træningsetablissementer og baner, hvis specialuddannelse vanskeligt ville kunne finde anvendelse andre steder.

Ved at sammenholde afgiften til staten af totalisatorbeskatningen i forskellige lande (se underbilag 2 til bilag 1) fremgår det med tydelighed, at det danske afgiftsniveau på ca. 20 pct. til staten er helt enestående, idet man i andre lande opererer med en beskatning på mellem 1 og 5 pct. Det samme er også tilfældet i de øvrige europæiske lande, der ikke er omfattet i tabellen (Frankrig, Holland, Belgien, Østrig etc.). Dog finder man et noget højere afgiftsniveau for travløb i Sverige og Norge. Beskatningen af spillet for travløb i disse lande er en del højere end for galoppen, hvilket skyldes det faktum, at det er forbundet med relativt større udgifter at afholde galopløb end travløb. En galophest skal indtjene sit bidrag til dens egne udgifter på et langt færre antal løb end en travhest. Dette skyldes dels, at galopsæsonen kun er 2/3 af travsæsonen, at en galophest i løbet af en sæson kun tåler at blive startet halvt så ofte som en trav, og endelig at en galophests aktive levetid er betydelig kortere end en travhests.

Det er ikke tilfældigt, at afgiftsniveauet til

staten i udlandet synes at lægge sig til rette på et niveau på mellem 1 og 5 pct. Det skyldes dels et hensyn til spillernes min. krav til gennemsnitlig tilbagebetaling af spillerindskud for overhovedet at sikre den nødvendige omsætning, dels et hensyn til banernes økonomi og herigennem ikke mindst muligheden for gennem tilstrækkelige pengepræmier til hesteejerne at sikre de til væddeløbene nødvendige felter af startende heste.

At spilomsætningen er meget følsom overfor ændringer i det samlede spilfradrag (d.v.s. den del af omsætningen, der går til staten og banerne) er åbenbart. I Sverige, hvor man i de senere år flere gange har ændret på størrelsen af spilfradraget i begge retninger, er denne følsomhed blevet klart dokumenteret. Den umiddelbare virkning af en reduktion på f. eks. 5 pct. i spilfradraget har resulteret i stigninger i spilomsætningen på fra 10 til 50 pct. Hertil kommer den afledede virkning af det forøgede spil: større omsætning betyder mulighed for større præmier, der igen betyder større startfelter, der igen betyder eget publikumsinteresse og spil — her er i virkeligheden tale om den modsatte situation end den onde cirkel, der har kendetegnet dansk hestesport i de senere år. Den afledede virkning af en reduktion i spilfradraget betyder derfor i løbet af nogle få år yderligere stigning i den samlede omsætning. Til illustration heraf kan nævnes, at staten i Norge i 1970 halverede statsafgiften for totalisatorspillet. Den meget kraftige stigning i omsætningen betød imidlertid, at statens provenu for galoppen året efter og for travløb allerede efter to år lå over statens provenu i 1969 inden ændringen i afgifterne fandt sted. Provenuet har siden været jævnt stigende.

Erfaringerne fra udlandet synes endvidere at vise, at det optimale fradrag i spilomsætningen, d.v.s. det fradrag, der efter en vis periode giver mest til staten og banerne, ligger på ca. 15 til 20 pct. i vinder- og pladsspil, måske noget mere for de mere chancebetonede spilleformer (kombinationspil, V5, etc.). Et spilfradrag på 40 pct., som vi kender det i Danmark idag, er dræbende for totalisatorspillet og giver samtidig det ulovlige bookmakeri rige muligheder, hvorved både staten og banerne frarøves indtægter.

Spørgsmålet om fordelingen mellem staten og banerne af det samlede fradrag fra totalisatorspillet er da, hvor meget banerne mindst skal have for overhovedet at have økonomisk basis for at kunne afholde væddeløb. At betragte størrelsen af banernes underskud gennem de senere år som indikator for, hvor meget mere i kroner banerne må have fra totalisatorspillet for at skabe dette økonomiske grundlag, er helt misvisende. Banerne må for hvert år lægge deres økonomi til rette på grundlag af de gældende regler. Det har i praksis betydet en stadig beskæring af pengepræmier til hesteejerne og undladelse af afholdelse af ellers helt nødvendige vedligeholdelsesomkostninger og nyinvesteringer. Denne vej, der slet ikke er farbar på længere sigt, er nu heller ikke farbar på kort sigt.

Hesteejerne, specielt indenfor galopspporten, har reageret ved at reducere antallet af heste i træning og startanmeldelser med den deraf negative følge i spilomsætningen. Publikum føler ligeledes, hvorledes de manglende investeringer og vedligeholdelse på banerne har gjort dem mindre publikumsvenlige, ligesom det tekniske anlæg på banerne i dag er helt utidssvarende.

Man bør derfor i bedømmelsen medtage de meget store og beskattede underskud hos hesteejerne. Således koster det i dag gennemsnitlig at holde en væddeløbshest i træning i hovedstadsområdet som følger:

	Galophest	Travhest
Trænings- og andre driftsudgifter	22.835	20.800
Forrentning og afskrivning	3.700	2.700
	<hr/>	<hr/>
	26.535	23.500
÷ indtjente netto-præmier	2.825	4.725
Netto-udgift pr. hest	<hr/>	<hr/>
	23.710	18.775

I provinsen ligger beløbet på ca. 2/3 heraf på grund af de lavere træningsudgifter.

Hvis man politisk ønsker at skabe rammerne for en mere varig løsning af hestesportens økonomiske problemer, kunne man spørge, hvor meget man skønner, det er realistisk at regne med at hesteejerne fremover vil — og økonomisk er i stand til at — betale for at holde en galophest eller travhest. Vurderingen heraf er også et spørgsmål,

om man ønsker at få kredsen af hesteejerne gjort bredere end tilfældet er idag.

At det er nødvendigt at forhøje netto-præmierne til hesteejerne for at holde hesteejernes underskud indenfor overkommelige beløb er vel åbenbart. Konklusionen heraf må derfor være, at de store udgifter, der er forbundet med afholdelse af væddeløb, ikke giver basis for, at man fra statens side opfatter totalisatorspillet som i første række et beskatningsobjekt, og da slet ikke for man har bragt spilomsætningen på et langt højere niveau, end tilfældet er i Danmark idag. Men dette er på den anden side umuligt, medmindre der samtidig sker en radikal ændring af totalisatorbeskatningen.

Trav- og galopsporten har i denne forbindelse udarbejdet et fællesforslag til en *midlertidig* ordning med hensyn til totalisatorbeskatning, der skulle gælde indtil den endelige lovrevison af de nugældende regler har fundet sted, når det af finansministeren i efteråret 1972 nedsatte embedsmandsudvalg har afsluttet sit arbejde. En midlertidig ordning ville indebære flere fordele:

- 1) Embedsmandsudvalget vil herved kunne opnå erfaringsmateriale med hensyn til virkningen på spilomsætningen ved reduktion af spilfradraget.
- 2) De økonomiske forhold på hestesportsbanerne og her i særdeleshed for Klampenborg Galopselskab er sådanne, at der ikke er ressourcer til at fortsætte under de nugældende vilkår. Klampenborg Galopselskab var kun i stand til at gennemføre sidste sæson ved hjælp af lån og kautioner, der alene blev opnået på baggrund af løftet i loven af 1971 om, at loven skulle revideres i indeværende samling. Det var også kun på grund af samme løfte, at det til dels lykkedes at holde tilstrækkelig mange hesteejere til sporten i sidste sæson til at samle nok heste til overhovedet at gennemføre løb. En standsning af galopløb i Klampenborg senere efterfulgt af flere travbaner vil slå så meget i stykker indenfor hestesporten, at det vil gøre det ulige vanskelige senere at komme igang igen. En midlertidig ordning vil ved at gøre det

mu ligt for hestesporten at overleve også derved sikre staten provenu fra totalisatorspil på hestesportsbanerne på længere sigt.

Den foreslåede midlertidige ordning, der stadig vil placere Danmark mellem de lande med den højeste totalisatorbeskatning, er ikke udtryk for at hestesporten mener, at den foreslåede ordning er ideel set på længere sigt. En sådan løsning ville nok indebære en yderligere reduktion af spilfradraget. Forslaget er imidlertid udtryk for et kompromis, der dels sikrer statens provenu i forhold til den alternative situation, at flere baner må lukke, dels indebærer en så tilpas stor ændring i de nugældende regler, at den „onde cirkel“ kan blive brudt.

Til selve det vedlagte forslag (underbilag 1 til bilag 1) skal der kun føjes nogle få kommentarer:

Ad § 2. I stedet for at operere med forskellige afgiftssatser for galop og trav sådan som det må anses mest hensigtsmæssigt i den senere mere varige ordning, er det på grund af Klampenborg Galopselskabs preserende økonomiske vanskeligheder foreslået at differentieringen foretages ved et fast fradrag pr. løbsdag i lighed med i Sverige. Dette skyldes, at det må forventes at tage nogen tid, før de forbedrede forhold vil give de nødvendige større startfelter indenfor galoppen, som er en forudsætning for et større spil.

Ad § 3, stk. 1. I betragtning af den nære forbindelse også spillemæssigt mellem de sydsvenske baner og danske hestesportsbaner ville det også af den grund være naturligt at operere med det samme fradrag som i Sverige, hvor man tilbagebetaler 80 pct. af vinder- og pladsspil, 70 pct. af kombineret spil og endvidere 65 pct. på V-5 spil.

Ad § 3, stk. 3. Ved at foreslå 15 pct. afgift på store gevinster sikres en beskatning heraf, uden at ordningen indebærer uforholdsmæssige administrative vanskeligheder. Samtidig kan det forventes, at afgiften, når den kun svares af de store gevinster, næppe vil få negativ indvirkning på spilomsætningen.

Underbilag 1 til bilag 1.

**Hestesportens forslag til ændring af § 1, 2 og 3 i bekendtgørelse af lov om totalisatorspil.
(Finansministeriets lovbekendtgørelse af 5. august 1968).**

§ 1. Spil ved totalisator eller på lignende måde ved væddeløb må kun finde sted efter bevilling, der meddeles af finansministeren, og mod erlæggelse af en afgift til statskassen.

Stk. 2. Bevilling meddeles for en sæson ad gangen og for et bestemt antal dage indenfor sæsonen.

§ 2. Afgiften til statskassen beregnes af den samlede indskudssum i totalisatoren for hver enkelt dag og svares efter følgende skala:

	o/o
Vinder- og pladsspil	1
Kombinerede spilleformer	10
V-5 spil	10

Stk. 2. Ved travløb fradrages 6.000 kr. pr. løbsdag. Ved galopløb i Klampenborg fradrages 20.000 kr. pr. løbsdag. Ved galopløb i provinsen på de kombinerede baner fradrages 1.000 kr. pr. afholdt galopløb.

Når særlige forhold taler derfor, kan foran-

nævnte fradrag reguleres efter finansministerens bestemmelse.

Stk. 3. Af den i henhold til stk. 1 og 2 beregnede afgift afgiver statskassen 8 pct. til den amtskommune eller købstadskommune (hvorved ligestilles København og Frederiksberg), hvori spillet har fundet sted.

§ 3. Til gevinster til spillerne skal der af indskudssummerne i totalisatoren anvendes mindst 80 pct. ved vinder- og pladsspil, mindst 70 pct. ved de kombinerede spilleformer og mindst 65 pct. ved V-5 spil, mens resten af indskudssummerne efter fradrag af afgiften til statskassen tilfalder bevillingshaveren, jfr. dog § 5.

Stk. 2. Ved udbetaling af gevinster til spillerne afrundes de udfundne gevinstbeløb nedad til hele kroner, således at de overskydende ørebeløb tilfalder bevillingshaveren.

Stk. 3. I de kombinerede spilleformer samt V-5 spil svares en gevinstafgift på 15 pct. af gevinstbeløb udover 2.000 kr.

Underbilag 2 til bilag 1.

Totalisatorbeskatningen i forskellige lande ¹⁾ ved omsætning pr. løbsdag på:

A) 250.000 dkr. B) 400.000 dkr. og C) 600.000 dkr.

	Spillerne	Staten	Banen	I alt
	%	%	%	%
<i>Eksempel A)</i> 250.000 dkr.				
Danmark galop.....	61	19	20	100
Danmark trav.....	61	19	20	100
Sverige ²⁾ galop.....	72	2	26	100
Sverige trav.....	77	6	17	100
Norge galop.....	70	1	29	100
Norge trav.....	70	7	23	100
England ³⁾	81	4	15	100
V-Tyskland.....	82	1	17	100

Eksempel B) 400.000 dkr.

Danmark galop.....	61	22	17	100
Danmark trav.....	61	22	17	100
Sverige ²⁾ galop.....	72	5	23	100
Sverige trav.....	77	9	14	100
Norge galop.....	70	4	26	100
Norge trav.....	70	10	20	100
England ³⁾	81	4	15	100
V-Tyskland.....	82	1	17	100

Eksempel C) 600.000 dkr.

Danmark galop.....	61	23	16	100
Danmark trav.....	61	23	16	100
Sverige ²⁾ galop.....	72	7	21	100
Sverige trav.....	77	10	13	100
Norge galop.....	70	6	24	100
Norge trav.....	70	11	19	100
England ³⁾	81	4	15	100
V-Tyskland.....	82	1	17	100

¹⁾ Ved afgiftsberegningen er der gået ud fra den faktiske samlede spilfordeling i det pågældende land i 1972.

²⁾ I tilknytning til de svenske afgifter, der netop står for at revideres, da beskatningen anses som værende for høj, er der i beregningen taget hensyn til standardfradraget til galoppen på sv.kr. 12.500 pr. løbsdag. Ved sammenligning med Sverige skal det erindres, at der er vid adgang for hesteejerne til at fratække underskuddet på hestehold i den skattepligtige indkomst. Samme mulighed forefindes ikke i Danmark.

³⁾ Ved bedømmelsen af de engelske baners andel i totalisatorindtægterne bemærkes, at banerne i England endvidere får betydelige indtægter fra afgift på spillet hos bookmakere.

Underbilag 3 til bilag 1.

Totalisatoromsætningen og dens fordeling på spilleformer på danske hestesportsbaner i 1972 (i 1.000 kr.).

Travbane	omsætning	stats- afgift	%	vinder plads	%	1-2 spil	%	V5-spil	%	antal dage	antal løb	heste- antal pr. løb
Charlottenlund	36.973	8.282	22,4	6.655	18	19.966	54	10.353	28	65	524	11
Amager	18.674	3.810	20,4	3.044	16,3	10.439	55,9	5.191	27,8	58	444	14
Århus	13.282	2.735	20,6	1.142	8,6	8.646	65,1	3.493	26,3	70	455	11
Odense	5.205	771	14,8	630	12,1	3.175	61	1.400	26,9	54	349	11
Ålborg	4.903	626	12,8	755	15,4	3.055	62,3	1.093	22,3	59	408	11
Billund	4.736	678	14,3	663	14	3.126	66	947	20	50	366	13
Skive	2.549	154	6,0	204	8	1.784	70	561	22	52	381	11
Nykøbing F.	2.502	101	4,0	345	13,8	1.564	62,5	593	23,7	57	395	11
Bornholm	939	0	—	281	30	488	52	159	28	26	207	10
	89.763	17.157	19,1	13.719	15,2	52.243	58,3	23.790	26,5	491	3.529	11
Galopløb Klampenborg	9.777	1.921	19,6	1.177	12	5.000	51	3.599	37	35	222	7

Bilag 2.

FINANSMINISTERIET

Den 6. april 1973.

Finansministerens bemærkninger til bilag 1.

I anledning af henvendelsen af 8. marts 1973 fra Foreningen til den ædle Hesteavls Fremme og Dansk Travsports Centralforbund vedrørende forslag til lov om ændring af lov om totalisatorspil skal man meddele følgende:

Det er utvivlsomt, at landets hestevæddeløbsbaner er i en vanskelig situation. Dette var baggrunden for, at man ved loven af 21. maj 1971 gennemførte en ændring af reglerne om fordelingen af indskudssummerne ved totalisatorspil mellem bevillingshaverne og spillerne, hvis andel nedsattes med 4 pct. af omsætningen.

Ordningen var tænkt som en midlertidig ordning, således at ny overvejelse skulle ske, når virkningerne kunne bedømmes.

Med henblik herpå skal man oplyse, at travbanernes regnskaber for 1971 viser følgende driftsresultater:

Det danske Travsselskab . . .	÷	387.000 kr.
Amager Travsselskab	÷	40.000 -
Jydsk Væddeløbsforening,		
Århus		75.000 -
Ålborg Væddeløbsforening .	÷	12.000 -
Fyens Væddeløbsbane,		
Odense	÷	6.700 -
Lolland-Falsters Væddeløbsbane	÷	44.000 -
Nordvestjydsk Væddeløbsbane, Skive	÷	22.000 -
A/S Sydjysk Væddeløbsbane, Billund	÷	46.000 -
Bornholms Travsselskab . . .	÷	10.600 -

For 1972 foreligger der til dato kun regnskab vedrørende Det danske Travsselskab udvisende et underskud på 246.000 kr. Amager Travsselskabs regnskab for 1972

ventes at ville vise et underskud på 170.000 kr.

Om Klampenborg Galopselskab A/S kan følgende oplyses: Regnskabet for 1971 sluttede med et underskud på 93.000 kr., og regnskabet for 1972 viser et underskud på 276.000 kr.

Om den samlede totalisatoromsætning på landets hestevæddeløbsbaner i de sidste 3 kalenderår skal man oplyse følgende:

1970: samlet omsætning ved 473 dages spil:	103.546.000 kr.
1971: samlet omsætning ved 490 dages spil:	97.743.000 kr.
1972: samlet omsætning ved 524 dages spil:	102.073.000 kr.

I samme år udgjorde totalisatorafgiften følgende beløb:

1970: 18.766.000 kr.
1971: 18.557.000 -
1972: 19.078.000 -

Man er ikke i stand til at vurdere de i henvendelsen anførte udgifter ved at holde en væddeløbshest i træning, men det kan oplyses, at en i Sverige gennemført undersøgelse viste, at det i 1971 kostede gennemsnitlig 15.179 sv. kr. årligt at holde en travhest. Udgiften for en galophest blev opgjort til ca. 16.400 sv. kr. årligt. Disse beløb er beregnet som gennemsnitlige beløb på grundlag af hesteholdet på alle de svenske væddeløbsbaner i alt: 44 travbaner og 4 galopbaner. Med hensyn til oplysningerne om totalisatorvirksomheden i Norge og Sverige skal man indledningsvis oplyse, at man dér lader en større del af indskudssummen i totalisatoren gå tilbage til spillerne end i Danmark.

I Norge skal 70 pct. af indskudssummen anvendes til gevinster til spillerne i alle spilleformer, medens 30 pct. fordeles mellem staten og væddeløbsbanen efter en progressiv fordelingsskala forskellig for trav og galop. Statens andel beregnes ved *Travløb* efter følgende skala:

1 pct. af de første 100.000 kr. i omsætning,
8 pct. af de næste 100.000 kr. i omsætning,
15 pct. af omsætningen over 200.000 kr.
Ved galopløb anvendes følgende skala:
1 pct. af de første 250.000 kr. i omsætning,
10 pct. af omsætningen over 250.000 kr.

I Sverige gælder mere komplicerede regler, således at der i vinder- og pladsspil skal anvendes 80 pct. af indskudssummen til gevinster til spillerne, i kombineret spil 70 pct. og i V-5 spil 65 pct.

Statens andel af indskudssummerne beregnes ved *travløb* efter følgende skala:

1. Omsætning.	2. Statens andel.	3. Tillæg for hver fulde 100 kr. som ligger mellem de i kol. 1 anførte beløb.
kr. 0-149.999	0	0,7
150.000-199.999	1.050	3
200.000-249.999	2.550	13
250.000-499.999	9.050	14,5
500.000 og derover..	45.300	15

Ved V-5 spil forhøjes statens andel med 15 pct. af omsætningen i denne spilleform, og i kombineret spil forhøjes med 10 pct. af omsætningen i dette spil.

Da de svenske travbaner også var i økonomiske vanskeligheder, gennemførtes i september 1972 en ordning, hvorefter travbanerne ved afregningen af statens andel af indskudssummerne kan fradrage et beløb svarende til 1,45 pct. af dagsomsætningen i totalisatoren, hvilket indebærer, at travbanernes bruttoindtægt ved totalisatorvirksomheden øgedes med ca. 10 mill. kr. på årsbasis.

For totalisatorspil i forbindelse med galopløb gælder andre regler for beregningen af statens andel af indskudssummen.

Der anvendes følgende skala:

1. Omsætning.	2. Statens andel.	3. Tillæg for hver fulde 100 kr. som ligger mellem de i kol. 1 anførte beløb.
kr. 0-49.999	0	1
50.000-199.999	500	2
200.000-299.999	3.500	4
300.000-399.999	7.500	6
400.000-599.999	13.500	10
600.000-799.999	33.500	12
800.000 og derover..	57.500	14

Af V-5 spil og kombineret spil svares forhøjet afgift som ved travløb, dog at forhøjelsen ved kombineret spil først indtræder ved omsætninger på over 50.000 kr. i dette spil.

Da også galopbanerne i Sverige var i økonomiske vanskeligheder i 1972, gennemførtes i april 1972 en ordning, hvorefter galopbanerne har fået tillagt halvdelen af den statsandel, der beregnes efter ovennævnte regler, dog højst 8.500 kr. pr. spilledag.

Det kan oplyses, at et udvalg i november 1972 har afgivet betænkning om trav- og galopsportens forhold i Sverige. Det foreslås bl. a., at man bevarer de gældende procentsatser vedrørende størrelsen af den del af indskudssummen, der skal gå tilbage til spillerne som gevinster. Udvalget mener, at erfaringerne synes at vise, at de gældende niveauer er godt afbalancerede.

Med hensyn til statens andel af omsætningen mener udvalget, at der bør gennemføres en nedsættelse til fordel for væddeløbsbanerne, og man foreslår derfor, at statens andel skal udgøre 12 pct. af den samlede totalisatoromsætning mod nu ca. 14 pct.

Som det fremgår af det ovenfor anførte er de i Danmark gældende regler om, hvor stor en del af indskudssummen der skal anvendes til gevinster til spillerne, mindre fordelagtige for spillerne end de norske og svenske regler.

Reglerne kan sammenfattes således:

I Danmark får spillerne 65 pct. i vinder- og pladsspil og 60 pct. i andet spil, i Norge

får spillerne 70 pct. i alle spilleformer og i Sverige får spillerne 80 pct. i vinder og plads, 70 pct. i kombineret spil og 65 pct. i V-5 spil.

Da reglerne her i landet fastsætter, hvad der *mindst* skal gå tilbage som gevinster, har væddeløbsbanerne dog mulighed for at øge spillernes andel. Væddeløbsbanerne gør imidlertid gældende, at de er ude af stand til at øge spillernes andel.

Det af hestesportens organisationer udarbejdede forslag om ændring af gældende regler om fordelingen af indskudssummen i

totalisatoren mellem spillerne, væddeløbsbanen og staten kan sammenfattes således:

	Spillerne	Banen	Staten
	pct.	pct.	pct.
Vinder- og plads- spil	80	19	1
Kombineret spil	70	20	10
V-5 spil	65	25	10

Der foreslas en *gevinstafgift* på 15 pct. af gevinster over 2.000 kr. i komb. spil og V-5 spil.

Der foreslås følgende fradrag i den efter nævnte skala beregnede afgift:

travløb 6.000 kr. pr. løbsdag.

galopløb 20.000 kr. pr. løbsdag. (kun Klampenborg væddeløbsbane).

galopløb 1.000 kr. pr. løb på baner med både trav og galop.

Dette forslag indebærer bl. a., at den del af indskudssummen i totalisatoren, som *mindst* skal anvendes til gevinster til spillerne, gennemsnitlig øges fra 60,6 pct. til 69,8 pct. af omsætningen. Det vil betyde, at der ved en årlig omsætning på 100 mill. kr. tilfalder spillerne 9,2 mill. kr. mere som gevinster end efter gældende regler, hvilket svarer til en forøgelse af de udbetalte gevinster med 15,2 pct. De forøgede gevinster vil formentlig — alt andet lige — stimulere omsætningen, men det er vanskeligt at skønne over, hvor meget omsætningen vil øges. Tænker man sig, at spillerne fuldt ud anvender den større gevinstandel til indskud i totalisatoren, vil omsætningen på årsbasis øges med ca. 30 pct. En gevinstafgift på 15 pct. som foreslået betyder imidlertid, at de udbetalte gevinster ikke øges med fulde 15,2 pct., men med noget mindre. Der foreligger ikke statistisk materiale til bedømmelse af, hvor meget en gevinstafgift betyder provenu-

mæssigt. Den foreslåede gevinstafgift rejser imidlertid problemer af stor principiel rækkevidde, der overvejes af det af finansministeren nedsatte udvalg. Man mener derfor ikke at kunne tage endelig stilling til den foreslåede gevinstafgift i denne redegørelse.

Den af hestesporten foreslåede forøgelse af spillernes gevinster vil antagelig påvirke omsætningens fordeling på de enkelte spilleformer. Spillet på vinder og plads vil formentlig stige på bekostning af V-5 spillet.

I nedenstående oversigt er de provenumæssige virkninger af hestesportens forslag anslået. Der er dels forudsat uændret omsætning, d.v.s. 1972-omsætningen, dels eksempelvis forudsat, at omsætningen vil stige 20 pct. og 40 pct. på samtlige hestevæddeløbsbaner. Endvidere er forudsat uændret fordeling af omsætningen på de enkelte spilleformer. Der er endelig set bort fra, at de bortkastede ørebølber ved gevinstberegningen tilfalder væddeløbsbanerne.

Tabel 1. Fordeling af totalisatoromsætning ifølge gældende regler og ifølge forslag.

Mill. kr.	Gældende regler. 1972-omsætning	Forslag *)		
		Uændret omsætning	20% omsæt- ningsstigning	40% omsæt- ningsstigning
Afgift	19,1	5,5	7,2	8,9
Spillerne	61,9	71,3	85,6	99,8
Banerne	21,1	25,3	29,7	34,2
Omsætning i alt	102,1	102,1	122,5	142,9

*) Ekskl. gevinstafgift.

I nedenstående oversigt er anslået de enkelte baners merindtægter på årsbasis som følge af forslaget. Ved bruttooverskud-

det forstås den del af omsætningen, som bliver tilbage til banerne efter fradrag for afgift og gevinster til spillerne.

Tabel 2. Anslået merindtægt for de enkelte baner ifølge forslag.

	Bruttooverskud i 1972 iflg. gældende regler	Merindtægt ifølge forslag.		
		Uændret omsætning	20 ⁰ / ₀ omsæt- ningsstigning	40 ⁰ / ₀ omsæt- ningsstigning
1.000 kr.				
Charlottenlund Trav.....	6.205	2.074	3.652	5.229
Amager Trav.....	3.521	791	1.585	2.378
Klampenborg Galop.....	1.932	891	1.317	1.742
Århus Trav.....	3.103	520	1.149	1.776
Odense Trav.....	1.532	75	323	569
Ålborg Trav.....	1.442	53	272	493
Billund Trav.....	1.365	59	276	485
Skive Trav.....	835	÷ 83	67	202
Nykøbing F. Trav.....	874	÷ 127	22	171
Bornholms Trav.....	291	÷ 77	÷ 34	9
I alt.....	21.100	4.176	8.629	13.054

Omsætninger under 65.000-70.000 kr. fritages for at betale afgift, hvilket betyder, at banerne i Nykøbing F. og på Bornholm ikke skal betale afgift ved de anførte omsætningsstigninger. Banen i Skive skal først betale afgift ved en omsætningsstigning på ca. 40 pct., medens de øvrige baner alle får stærkt nedsatte afgifter. Som følge af afgiftens proportionalitet varierer nedsættelserne i takt med omsætningens størrelse og er størst for de store baner. Gennemsnitligt falder afgiften (ekskl. gevinstafgift) fra ca. 19 pct. til ca. 6 pct. af omsætningen.

Når 3 baner opnår et mindre bruttooverskud ved uændret omsætning og Bornholmsbanen også ved en omsætningsstigning på 20 pct., skyldes det, at de pågældende baner ifølge forslaget skal forøge gevinstudbeta-

lingen til spillerne med et større beløb, end de slipper for at betale i afgift.

Som det fremgår af tabel 1 vil gennemførelse af hestesportens forslag medføre, at afgiftsprovenuets går ned fra ca. 19,1 mill. kr. til 5,5 mill. kr. på årsbasis ved uændret totalisatoromsætning. Et uændret afgiftsprovenu forudsætter en omsætningsstigning af en størrelsesorden, som det må anses for urealistisk at forvente. Man må derfor af statsfinansielle grunde være betænkelig ved en gennemførelse af hestesportens forslag. Endvidere vil en gennemførelse af det foreliggende forslag i nogen grad kunne foregribe arbejdet i det udvalg, der arbejder på en varig løsning af væddeløbsbanernes problemer.

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg.